

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศ

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศ

เหตุผล

โดยที่การบังคับใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลานาน ทำให้สาระสำคัญของบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เนื่องจากการกำหนดความผิดทางอาญาแก่ผู้ค้าประเวณีหรือผู้ให้บริการทางเพศโดยสมัครใจทำให้นั้นตกเป็นเหยื่อจากผู้แสวงหาประโยชน์ในความผิดทางอาญาดังกล่าว ซึ่งมีอาจเรียกร้องสิทธิของตนจากการถูกล่วงละเมิดหรือถูกเอาเปรียบและการถูกเลือกปฏิบัติเพราะผู้ให้บริการทางเพศมิได้เป็นอาชีพหรืองาน อีกทั้งยังมีการอาศัยช่องว่างของกฎหมายเพื่อขูดรีดและเอารัดเอาเปรียบจากเงื่อนไขทำงานของผู้ให้บริการทางเพศ ซึ่งในกฎหมายฉบับเดิมไม่สามารถแก้ไขปัญหาและยังส่งผลกระทบต่อทุกฝ่าย

ข้อเรียกร้องว่าการค้าประเวณีหรืองานบริการทางเพศถือว่าเป็นสิทธิ เสรีภาพในชีวิตและร่างกายของตนเองที่จะเลือกทำงานหารายได้เลี้ยงดูตนเองและครอบครัว จากสภาพการณ์ที่เป็นอยู่สมควรที่จะยกเลิกความผิดทางอาญากับผู้ค้าประเวณีหรือผู้ให้บริการทางเพศ โดยคำนึงถึงสิทธิ เสรีภาพ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และไม่ถูกเลือกปฏิบัติ เพื่อให้ผู้ให้บริการทางเพศเข้าถึงสิทธิ สวัสดิการสังคมเช่นเดียวกับแรงงานอื่น ๆ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ ทั้งฉบับและตรากฎหมายคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศขึ้นใหม่ โดยกำหนดอายุผู้ให้บริการทางเพศที่สมัครใจมาทำงาน กำหนดมาตรการการออกใบอนุญาตจดทะเบียนและการกำกับดูแลสถานประกอบกิจการทางเพศ ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองการทำงานบริการทางเพศให้ได้มาตรฐานและมีความปลอดภัยทั้งต่อผู้ให้บริการทางเพศ ผู้ใช้บริการทางเพศและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับการประกันสิทธิ รวมถึงการจัดตั้งศูนย์คุ้มครองการให้บริการทางเพศเพื่อฝึกอบรมและให้การช่วยเหลือผู้ให้บริการทางเพศให้ได้รับสิทธิ สวัสดิการตามที่กฎหมายกำหนด อีกทั้งยังมุ่งปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศของประเทศไทย ตามอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ พ.ศ. ๒๕๒๒ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๐๙ และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก พ.ศ. ๒๕๓๒ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติกำหนดราชทินนามข้าราชการ

ร่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศ
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การให้บริการทางเพศ” หมายความว่า การกระทำใดๆ ที่มีลักษณะเป็นการร่วมประเวณี หรือการกระทำทางเพศในรูปแบบอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยผู้ให้บริการทางเพศตกลงว่าจะให้ค่าจ้าง ค่าตอบแทน หรือผลประโยชน์อื่นใดแก่ผู้ให้บริการทางเพศ หรือผู้ประกอบการทางเพศจากการกระทำนั้น

ร่างพระราชบัญญัติ

ว่าด้วยประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

“การคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศ” หมายความว่า การดำเนินการใดๆ เพื่อคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศให้ได้รับการช่วยเหลืออย่างมีมาตรฐาน ทั้งทางด้านสุขภาพอนามัย และความปลอดภัย ตลอดจนได้รับการปกป้องคุ้มครองสิทธิ และพัฒนาคุณภาพชีวิตตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศ

“คณะอนุกรรมการจังหวัด” หมายความว่า คณะอนุกรรมการคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศประจำจังหวัด

“อนุกรรมการจังหวัด” หมายความว่า อนุกรรมการคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศประจำจังหวัด

“ผู้ให้บริการทางเพศ” หมายความว่า ผู้กระทำหรือผู้ยอมรับการให้บริการทางเพศจากผู้ให้บริการทางเพศโดยจ่ายค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดให้แก่ผู้ประกอบการกิจการทางเพศหรือผู้ให้บริการทางเพศ แล้วแต่กรณี

“ผู้ประกอบการกิจการทางเพศ” หมายความว่า

(๑) บุคคล กลุ่มบุคคล หรือนิติบุคคลที่จัดตั้งตามกฎหมายไทยได้รับอนุญาตให้มีบทบาท เป็นตัวกลางในการจัดหาผู้ให้บริการทางเพศให้แก่ผู้ให้บริการทางเพศ ทั้งกรณีที่ได้รับส่วนแบ่งหรือไม่ได้รับส่วน แบ่งจากการดำเนินการนั้น

(๒) บุคคล กลุ่มบุคคล หรือนิติบุคคลที่จัดตั้งตามกฎหมายไทยที่ได้ประกอบกิจการอย่างอื่น เป็นกิจการหลัก แต่เล็งเห็นได้ถึงการพบปะหรือการติดต่อกันระหว่างผู้ให้บริการทางเพศและผู้ให้บริการทางเพศที่อาจเกิดขึ้นได้ภายใต้บริบทของการประกอบกิจการของตนเอง และบุคคล กลุ่มบุคคล หรือนิติบุคคลดังกล่าวนี้ได้อนุญาต ทั้งโดยชัดแจ้งหรือโดยปริยายให้ผู้ให้บริการทางเพศและผู้ให้บริการทางเพศเข้าทำสัญญากัน โดยมีต้องคำนึงว่าบุคคล กลุ่มบุคคล หรือนิติบุคคลดังกล่าวนี้จะได้รับหรือไม่ได้รับผลประโยชน์จากการกระทำดังกล่าว

“สถานประกอบการกิจการทางเพศ” หมายความว่า อาคารสถานที่ที่มีตำแหน่งที่ตั้งแน่นอนและถาวร เพื่อใช้ในการให้บริการทางเพศหรือยอมให้มีการให้บริการทางเพศ ซึ่งผู้ประกอบการกิจการทางเพศได้แจ้งไว้ ประกอบการ ในการยื่นคำขออนุญาต

“ผู้มีอำนาจอนุญาต” หมายความว่า อธิบดีกรมการปกครองในกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการ จังหวัดในจังหวัดอื่น

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้และ ให้หมายความรวมถึงพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา

“กรม” หมายความว่า กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติ
ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบไว้แล้ว

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ ประกาศ และระเบียบ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน

หมวด ๑
ผู้ให้บริการทางเพศ และผู้ใช้บริการทางเพศ

มาตรา ๖ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ และเสรีภาพของผู้ให้บริการทางเพศย่อมได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๗ ผู้ให้บริการทางเพศย่อมได้รับการคุ้มครองจากการถูกเลือกปฏิบัติ การให้ความคุ้มครองตามวรรคหนึ่งให้ครอบคลุมทั้งในช่วงเวลาที่ผู้ให้บริการทางเพศ อยู่ในระหว่างการทำงานและในช่วงเวลาภายหลังจากผู้ให้บริการทางเพศได้ลาออกจากงานหรือเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่น

มาตรา ๘ ผู้ให้บริการทางเพศต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

มาตรา ๙ ผู้ให้บริการทางเพศ หรือผู้ที่พบเห็นหรือทราบการกระทำที่มีการฝ่าฝืนตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ มีหน้าที่แจ้งด้วยวิธีการใดๆ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐ ผู้ให้บริการทางเพศมีสิทธิเข้ารับการอบรมที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการทางเพศ ที่หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนจัดให้มีขึ้น ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

มาตรา ๑๑ การกำหนดข้อตกลง สัญญา สภาพการจ้าง ข้อบังคับของสถานประกอบกิจการทางเพศ หรือการกำหนดอื่นใดของเอกชนที่กำหนดไว้แตกต่างจากพระราชบัญญัตินี้ สามารถกระทำได้หากเป็นการคุ้มครองสิทธิและสวัสดิภาพของผู้ให้บริการทางเพศและผู้ใช้บริการทางเพศที่สูงกว่า

มาตรา ๑๒ ผู้ให้บริการทางเพศย่อมมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนในอัตราที่เหมาะสมจากผู้ให้บริการทางเพศหรือผู้ประกอบการทางเพศ

ข้อตกลงหรือสัญญาที่ทำเป็นวาจาหรือลายลักษณ์อักษรที่กำหนดสัดส่วนการแบ่งปัน ผลประโยชน์ระหว่างผู้ประกอบการทางเพศและผู้ให้บริการทางเพศจะต้องเหมาะสม ยุติธรรม และไม่เป็นการเอาเปรียบผู้ให้บริการทางเพศ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงแนวปฏิบัติที่ดีตามที่คณะกรรมการกำหนด

ร่างพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแทนราษฎรเห็นชอบให้เรียกชื่อน

ให้นิติสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการกิจการทางเพศและผู้ให้บริการทางเพศที่ทำงานให้กับผู้ประกอบการกิจการทางเพศในสถานประกอบการกิจการทางเพศมีลักษณะเป็นการจ้างแรงงานตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๑๓ ในกรณีเหตุอันควร ผู้ให้บริการทางเพศหรือผู้ใช้บริการทางเพศย่อมมีสิทธิที่จะปฏิเสธการให้บริการทางเพศหรือการใช้บริการทางเพศได้

คำมั่น ข้อตกลง สัญญาให้บริการทางเพศ ไม่เป็นเหตุที่จะบังคับให้บุคคลอีกฝ่ายหนึ่งจะต้องให้หรือใช้บริการทางเพศกับตนเอง ถ้าได้มีข้อตกลงกันไว้ให้จ่ายเบี้ยปรับในกรณีที่ไม่ชำระหนี้ ข้อตกลงนั้นย่อมตกเป็นโมฆะ

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ผู้ให้บริการทางเพศปฏิเสธการให้บริการทางเพศตามมาตรา ๑๓ หากมิใช่พฤติการณ์อันเป็นความผิดของผู้ใช้บริการทางเพศ ผู้ให้บริการทางเพศหรือผู้ประกอบการกิจการทางเพศจะต้องคืนเงินค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดให้แก่ผู้ใช้บริการทางเพศ ทั้งนี้ตามสัดส่วนของการให้บริการทางเพศที่ดำเนินการไปแล้ว

ในกรณีที่ผู้ให้บริการทางเพศยังมิได้รับค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้ใช้บริการทางเพศ หรือจากผู้ประกอบการกิจการทางเพศก่อนการให้บริการทางเพศ ผู้ใช้บริการทางเพศหรือผู้ประกอบการกิจการทางเพศจะต้องจ่ายค่าตอบแทนหรือให้ประโยชน์อื่นใดแก่ผู้ให้บริการทางเพศ ทั้งนี้ตามสัดส่วนของการให้บริการทางเพศที่ดำเนินการไปแล้ว

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ผู้ใช้บริการทางเพศปฏิเสธการรับบริการทางเพศตามมาตรา ๑๓ หากมิใช่พฤติการณ์อันเป็นความผิดของผู้ให้บริการทางเพศ ผู้ใช้บริการทางเพศย่อมไม่มีสิทธิเรียกคืนค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใดที่ได้ให้ไปแล้ว เว้นแต่ผู้ให้บริการทางเพศจะได้ให้บริการทางเพศแก่ผู้ใช้บริการทางเพศไปแล้วบางส่วน ก็ให้ผู้ให้บริการทางเพศจ่ายค่าตอบแทนหรือให้ประโยชน์อื่นใดแก่ผู้ให้บริการทางเพศ ทั้งนี้ให้เป็นตามสัดส่วนของการให้บริการทางเพศที่ดำเนินการไปแล้ว

มาตรา ๑๖ กรณีผู้ใช้บริการทางเพศหรือผู้ประกอบการกิจการทางเพศ แล้วแต่กรณีมีพฤติการณ์ฝ่าฝืนตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ ให้ข้อตกลงหรือสัญญาการให้บริการทางเพศเป็นอันระงับ และผู้ให้บริการทางเพศหรือผู้ประกอบการกิจการทางเพศแล้วแต่กรณีไม่ต้องคืนเงินค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดให้แก่ผู้ใช้บริการทางเพศ และผู้ให้บริการทางเพศมีสิทธิเรียกค่าสินไหมทดแทนตามควรแก่กรณีได้

มาตรา ๑๗ ผู้ให้บริการทางเพศมีสิทธิบอกเลิกสัญญาให้บริการทางเพศ สัญญาจ้างแรงงาน หรือสัญญาลักษณะอื่นใดที่ทำไว้กับผู้ประกอบการกิจการทางเพศ โดยต้องบอกกล่าวล่วงหน้าให้ผู้ประกอบการกิจการทางเพศทราบก่อนจะถึงกำหนดจ่ายค่าจ้างคราวถัดไป

กรณีผู้ประกอบการกิจการทางเพศมีพฤติการณ์ฝ่าฝืนตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ ให้ข้อตกลงหรือสัญญาการให้บริการทางเพศเป็นอันระงับโดยมิต้องบอกกล่าวล่วงหน้า

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เสนอ

มาตรา ๑๘ ผู้ให้บริการทางเพศมีสิทธิได้รับบริการเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

(๑) สวัสดิการด้านสุขภาพ ทั้งในส่วนของการป้องกันโรคและการรักษาโรคจากรัฐ รวมทั้งได้รับบริการตรวจสุขภาพทางเพศ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม หรือกฎหมายอื่น โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

(๒) เป็นผู้ประกันตนและได้รับประโยชน์ทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) ตัดสินใจด้วยตนเอง และมีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง การรักษาความลับและความเป็นส่วนตัว

(๔) มีสิทธิในการร้องเรียนและขอรับความช่วยเหลือจากศูนย์คุ้มครอง ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายกำหนด

(๕) แนะนำตัวในสถานประกอบกิจการทางเพศ หรือผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๖) ได้รับความคุ้มครองช่วยเหลือเรื่องอื่นๆ ตามหลักการช่วยเหลือที่สมเหตุสมผล ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๙ ผู้ให้บริการทางเพศมีสิทธิบอกเลิกข้อตกลงหรือสัญญาตามมาตรา ๑๑ โดยไม่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้ากับผู้ใช้บริการทางเพศหรือผู้ประกอบการทางเพศ

มาตรา ๒๐ ให้นายกรัฐมนตรีที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๑๙

มาตรา ๒๑ บรรดาคดีที่เกิดขึ้นจากข้อพิพาทระหว่างผู้ให้บริการทางเพศและผู้ประกอบการกิจการทางเพศเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามข้อตกลงหรือสัญญาให้บริการทางเพศ สัญญาจ้างแรงงานหรือสัญญาลักษณะอื่นใดที่ทำไว้กับผู้ประกอบการกิจการทางเพศให้อยู่ในเขตอำนาจของศาลแรงงาน

มาตรา ๒๒ ในกรณีผู้ให้บริการทางเพศได้รับความเสียหาย หรืออาจจะได้รับความเสียหายจากการกระทำใด ๆ อันเป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพ หรือถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ อาจยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทได้

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ไม่ตัดสิทธิที่ผู้ให้บริการทางเพศจะดำเนินคดีทางศาลหรือดำเนินการอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นได้

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง สอบถามความสมัครใจของคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งที่จะเข้าร่วมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท เมื่อคู่กรณีสมัครใจเข้าเจรจาไกล่เกลี่ยให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ดำเนินการโดยมิชักช้า

ร่างพระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการประกอบกิจการทางเพศที่เห็นชอบให้ประชาชน

ข้อตกลงหรือสัญญาจะจับข้อพิพาทที่คู่กรณีตกลงกันได้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง จัดทำข้อตกลงหรือสัญญาและให้คู่กรณีลงนามแล้วมีสภาพบังคับตามกฎหมาย

กรณีข้อตกลงหรือสัญญาที่กำหนดให้ใช้เงินหรือทรัพย์สินให้แก่คู่กรณีอีกฝ่ายแต่มีการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงดังกล่าว ให้ผู้เสียหายหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้มีการบังคับตามข้อตกลงได้

มาตรา ๒๓ ให้บรรดาคดีที่เกิดขึ้นจากข้อพิพาทระหว่างผู้ให้บริการทางเพศ ผู้ใช้บริการทางเพศ และผู้ประกอบการกิจการทางเพศ เกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามข้อตกลงหรือสัญญาให้บริการทางเพศ สัญญาจ้างแรงงานหรือ สัญญาลักษณะอื่นใดที่ทำไว้กับผู้ประกอบการกิจการทางเพศหรือผู้ให้บริการทางเพศ และบรรดาข้อพิพาทตามมาตรา ๒๑ อยู่ในเขตอำนาจของศาลแรงงาน

หมวด ๒

ผู้ประกอบการกิจการทางเพศ

มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งสถานประกอบการกิจการทางเพศ เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตจากผู้มีอำนาจ อนุญาต การประกอบกิจการทางเพศให้ดำเนินการในสถานที่ที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตและดำเนินการตามเงื่อนไข ของใบอนุญาตกำหนดเท่านั้น

มาตรา ๒๕ ผู้ใดประสงค์จะขอใบอนุญาตประกอบกิจการทางเพศให้ยื่นต่อผู้มีอำนาจอนุญาต โดยต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๒) เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๓) เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคติดต่ออันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ โรคพิษสุราเรื้อรัง หรือติดยาเสพติดให้โทษ

(๔) เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า เป็นผู้กระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณีเด็ก ความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติดเว้นแต่ ความผิดฐาน เสพยาเสพติดให้โทษ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ หรือ ความผิด ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(๕) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการทางเพศ

(๖) เป็นผู้เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการทางเพศ และยังไม่พ้นกำหนดสองปีนับถึง วันยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการทางเพศ

ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้ขออนุญาต ผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติ และ ไม่มี ลักษณะต้องห้ามตามความในวรรคหนึ่ง

ร่างพระราชบัญญัติ

ร.ร. ฐานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๖ ใบอนุญาตประกอบกิจการทางเพศมีอายุสามปีนับแต่วันออกใบอนุญาตและผู้ประกอบกิจการทางเพศจะต้องขอต่อใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตเดิมหมดอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

ผู้ประกอบกิจการทางเพศอาจขอต่ออายุใบอนุญาตได้อีกคราวละสามปี โดยผู้ประกอบกิจการทางเพศจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและวิธีการที่กำหนดในประกาศของคณะกรรมการ

การไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งและวรรคสองในกรุงเทพมหานคร ผู้ประกอบกิจการทางเพศมีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ในจังหวัดอื่นผู้ประกอบกิจการทางเพศมีสิทธิอุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย การอุทธรณ์ให้กระทำภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือจากผู้มีอำนาจอนุญาตที่ได้แจ้งการไม่อนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือปลัดกระทรวงมหาดไทยแล้วแต่กรณีให้เป็นที่สิ้นสุด หนังสือของผู้มีอำนาจอนุญาตตามความในวรรคสาม ต้องแสดงเหตุผลในการไม่ออก ใบอนุญาต หรือไม่ต่ออายุ ใบอนุญาตให้ผู้ประกอบกิจการทางเพศทราบด้วย

มาตรา ๒๗ สถานประกอบกิจการทางเพศ ต้อง

(๑) ไม่อยู่ใกล้ชิดโบรณสถาน วัดหรือศาสนสถาน หรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา โรงเรียนหรือสถานศึกษา โรงพยาบาล สถานพยาบาลที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน สโมสรเยาวชน หรือหอพัก ตามกฎหมายว่าด้วยหอพักในขนาดที่เห็นได้ว่าจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่สถานที่ดังกล่าว โดยมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่าสองร้อย เมตร

(๒) มีมาตรการป้องกันการรบกวนความเป็นอยู่ของบุคคลอื่นจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

(๓) มีการถ่ายเทอากาศสะดวกและมีความปลอดภัย

(๔) มีห้องไว้สำหรับการให้บริการทางเพศ โดยมีลักษณะที่ไม่สามารถมองเห็นจากภายนอกได้ บุคคลที่อยู่ในห้องต้องสามารถเปิดประตูห้องออกมาได้ตลอดเวลา และแต่ละห้องต้องมีการติดตั้งอุปกรณ์ในการขอความช่วยเหลือ รวมทั้งจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อย่างเพียงพอ

(๕) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีผู้ประกอบกิจการทางเพศประสงค์จะย้าย แกะไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง ซ่อมแซมหรือ ต่อเติม สถานประกอบกิจการทางเพศภายหลังจากได้รับใบอนุญาต จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจอนุญาต ก่อนที่จะดำเนินการดังกล่าว

เพื่อให้การให้บริการทางเพศในสถานประกอบกิจการทางเพศเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีความปลอดภัย และมีลักษณะที่เหมาะสมแก่การให้บริการทางเพศ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดเขตพื้นที่ที่ห้ามตั้งเป็นสถานประกอบกิจการทางเพศให้สถานประกอบกิจการทางเพศตามวรรคหนึ่งไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

ร่างพระราชบัญญัติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เสนอร่าง

มาตรา ๒๘ ถ้าอาคารสถานที่ที่ขออนุญาตตั้งสถานประกอบการทางเพศเป็นของผู้อื่น ผู้ขออนุญาตต้องมีหนังสือแสดงว่าได้รับความยินยอมจากเจ้าของอาคารสถานที่ตามระยะเวลาที่ยื่นขอใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๒๙ ในกรณีใบอนุญาตประกอบการทางเพศสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ประกอบการทางเพศยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบว่าใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุด

มาตรา ๓๐ ผู้ประกอบการทางเพศผู้ใดประสงค์จะเลิกประกอบการให้แจ้งเป็นหนังสือต่อผู้มีอำนาจอนุญาตไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันเลิกประกอบการตามแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนดเพื่อลบบรรายการออกจากทะเบียน

มาตรา ๓๑ ผู้ประกอบการทางเพศ หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่จัดหาสวัสดิการด้านสุขภาพอนามัยให้แก่ผู้ให้บริการทางเพศ ให้ผู้ประกอบการทางเพศมีหน้าที่จัดหาหรือให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยาหรือวัคซีนที่จำเป็นในการป้องกันหรือรักษาโรคสำหรับผู้ให้บริการทางเพศ เว้นแต่ในกรณีที่มีระบบสวัสดิการของรัฐ กำหนดไว้อยู่แล้วในเรื่องของการป้องกันและการรักษา

ให้รัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจออกประกาศกำหนดรายละเอียดและเงื่อนไขที่ผู้ประกอบการทางเพศจะต้องปฏิบัติเพื่อสวัสดิการด้านสุขภาพอนามัยของผู้ให้บริการทางเพศ

มาตรา ๓๒ ผู้ประกอบการทางเพศมีหน้าที่กำกับดูแลผู้ให้บริการทางเพศในสถานประกอบการทางเพศของตนเองปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และต้องดำเนินการเพื่อคุ้มครอง สวัสดิภาพของผู้ให้บริการทางเพศด้วย ผู้ประกอบการทางเพศที่ได้รับใบอนุญาตต้องประกอบการด้วยตนเองไม่สามารถโอนให้ผู้อื่นกระทำการแทนได้ กรณีมีความจำเป็นต้องจัดให้มีผู้จัดการและลูกจ้างช่วยดำเนินการบุคคลดังกล่าวต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ ด้วย และเป็นหน้าที่ผู้ประกอบการทางเพศต้องตรวจสอบแล้วแจ้งรายชื่อพร้อมหลักฐานให้ผู้มีอำนาจอนุญาตทราบ

มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ประกอบการทางเพศยินยอมหรือปล่อยให้ผู้อื่นอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์เข้าไปใช้บริการทางเพศ หรือทำงานในสถานประกอบการทางเพศระหว่างเวลาทำการ

เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบการทางเพศมีหน้าที่ตรวจเอกสารราชการที่มีภาพถ่ายและระบุอายุของผู้ซึ่งจะเข้าไปในสถานประกอบการทางเพศด้วย

มาตรา ๓๔ ผู้มีอำนาจอนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการทางเพศได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบการทางเพศปกปิดข้อความจริงหรือแสดงข้อความเท็จอันเป็นสาระสำคัญ ในขณะที่ยื่นขอใบอนุญาตหรือขอต่ออายุใบอนุญาต

(๒) ผู้ประกอบการทางเพศกระทำการหรืองดเว้นกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการจังหวัด

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

(๓) ผู้ประกอบกิจการทางเพศกระทำการหรือดเว้นกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนหน้าที่อันจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

(๔) ผู้ประกอบกิจการทางเพศ กระทำความผิดตามมาตรา ๒๖ (๔) ภายหลังจากได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการทางเพศ

ในกรณีตามวรรคแรกหากผู้มีอำนาจอนุญาตเห็นว่าเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของสังคมหรือต่อสุขภาพอนามัยของผู้ให้บริการทางเพศ ต่อผู้ใช้บริการทางเพศหรือต่อเด็ก ให้มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๓๕ ผู้มีอำนาจอนุญาตมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือสั่งปิดและห้ามมิให้มีการเปิดสถานประกอบกิจการทางเพศในสถานที่ดังกล่าวเป็นเวลาห้าปี และหากอยู่ในระหว่างการขอต่ออายุใบอนุญาต ก็ให้สั่งมิให้ต่ออายุใบอนุญาต และมีให้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้นั้นเป็นเวลาห้าปี หากมีการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ หรือมีการฝ่าฝืนตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๓๒

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการทางเพศขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ ภายหลังจากที่ได้รับใบอนุญาตแล้ว ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตไม่ต่ออายุใบอนุญาตสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ โดยให้คำนึงถึงความร้ายแรงของการกระทำความผิด

หมวด ๓

คณะกรรมการคุ้มครองการให้บริการทางเพศและ
คณะกรรมการคุ้มครองการให้บริการทางเพศประจำจังหวัด

มาตรา ๓๗ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองการให้บริการทางเพศ ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม อธิบดีกรมควบคุมโรค อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ ผู้แทนกลุ่มของผู้ประกอบกิจการทางเพศไม่เกินสามคน ผู้แทนกลุ่มของผู้ให้บริการทางเพศไม่เกินสามคน และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสามคนเป็นกรรมการ อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ประธานกรรมการแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งต้องเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ เกี่ยวกับการคุ้มครองการให้บริการทางเพศ การกำกับดูแลการประกอบกิจการทางเพศ การป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ไม่เกินสามคนให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งดำเนินงานในองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องในด้านเดียวกัน

หลักเกณฑ์ วิธีการคัดเลือกผู้แทนกลุ่มผู้ประกอบการกิจการทางเพศ ผู้แทนกลุ่มผู้ให้บริการทางเพศ ให้เป็นไปตามที่กฎกระทรวงกำหนด

ร่างพระราชบัญญัติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้ใช้ชื่อว่า

มาตรา ๓๘ ให้คณะกรรมการ มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย แผนงาน และแนวทางในการดำเนินงานของคณะกรรมการ

(๒) ออกระเบียบและประกาศเกี่ยวกับการคุ้มครองการให้บริการทางเพศ การกำกับดูแลการประกอบกิจการทางเพศ และการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) กำหนดแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับความตกลงหรือสัญญาที่ทำเป็นวาจาหรือลายลักษณ์อักษรที่กำหนดสัดส่วนการแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างผู้ประกอบการกิจการทางเพศและผู้ให้บริการทางเพศ และแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของผู้ประกอบการกิจการทางเพศในสถานประกอบการกิจการทางเพศ

(๔) ประสานแผนงาน โครงการ ระบบงาน และกำหนดแนวทางปฏิบัติร่วมกันกับส่วนราชการ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองการให้บริการทางเพศ การกำกับดูแลการประกอบกิจการทางเพศ การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการปรับปรุงการปฏิบัติราชการหรือแผนงานของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่เกี่ยวกับการคุ้มครองการให้บริการทางเพศ การกำกับดูแลการประกอบกิจการทางเพศ การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และการจัดตั้งศูนย์คุ้มครอง

(๗) เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่ง เกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) ดำเนินการอื่นในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๙ ให้มีคณะอนุกรรมการคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศประจำจังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานอนุกรรมการ อัยการจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด นายแพทย์ สาธารณสุขจังหวัด สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ประกันสังคมจังหวัด และผู้แทนองค์กรของผู้ประกอบการกิจการทางเพศไม่เกินสามคน ผู้แทนองค์กรของผู้ให้บริการทางเพศไม่เกินสี่คน และผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนไม่เกินสามคน ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการ พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ และให้พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดแต่งตั้งข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

อนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับกฎหมาย สวัสดิการสังคมและสิทธิมนุษยชน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแต่งตั้งผู้แทนองค์กรของผู้ประกอบการกิจการทางเพศ และผู้แทนองค์กรของผู้ให้บริการทางเพศไม่เกินสี่คน ให้เป็นไปตามที่ระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ ในกรณีไม่มีผู้แทนองค์กรของผู้ประกอบการกิจการทางเพศให้แต่งตั้งจากผู้แทนองค์กรเอกชนที่ทำงานเกี่ยวข้องกับผู้ให้บริการทางเพศก็ได้

มาตรา ๔๐ ให้คณะอนุกรรมการจังหวัด มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) กำกับดูแลการคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศ และการประกอบกิจการทางเพศในจังหวัด

(๒) ประสานงานระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งในด้านข้อมูล ทรัพยากร และการปฏิบัติงานในการคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศ และการกำกับดูแลการประกอบกิจการทางเพศในจังหวัด

ร่างพระราชบัญญัติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

(๓) เสนอแนะต่อคณะกรรมการเพื่อแก้ไขปรับปรุงหรือวางระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่ง ที่เกี่ยวข้อง ในการคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศ และการกำกับดูแลการประกอบกิจการทางเพศ

(๔) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือปฏิบัติหน้าที่แทนตามที่ คณะอนุกรรมการมอบหมายได้

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย

มาตรา ๔๑ ให้กรรมการผู้แทนองค์กรของผู้ประกอบกิจการทางเพศ ผู้แทนองค์กรของผู้ให้บริการ ทางเพศและผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนตามมาตรา ๓๙ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งพ้นจาก ตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๔๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๔๑ กรรมการดังกล่าวพ้นจาก ตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีสั่งให้พ้นจากตำแหน่งเพราะหย่อนความสามารถ บกพร่องหรือทุจริตต่อหน้าที่ หรือมี ความประพฤติดีเสื่อมเสีย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำ โดยประมาทหรือความผิด ลหุโทษ

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่กรรมการผู้แทนองค์กรของผู้ประกอบกิจการทางเพศผู้แทนองค์กร ของผู้ให้บริการทางเพศ และผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนตามมาตรา ๓๙ พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และมีการแต่งตั้ง ผู้อื่นเป็นกรรมการแทนให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทน อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการ ซึ่งตนแทน

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่กรรมการผู้แทนองค์กรของผู้ประกอบกิจการทางเพศผู้แทนองค์กร ของผู้ให้บริการทางเพศ และผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนตามมาตรา ๓๙ ดำรงตำแหน่งครบวาระแล้วแต่ยังมิได้มีการ แต่งตั้งใหม่ ให้ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งขึ้นใหม่

มาตรา ๔๕ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๑ ถึงมาตรา ๔๔ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่ง ของอนุกรรมการผู้แทนองค์กรของผู้ประกอบกิจการทางเพศ ผู้แทนองค์กรของผู้ให้บริการทางเพศและอนุกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง โดยอนุโลม

มาตรา ๔๖ การประชุมของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการจังหวัด ต้องมีกรรมการหรือ อนุกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการ หรือ ประธานอนุกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการหรืออนุกรรมการ ซึ่งมาประชุมเลือก กรรมการหรืออนุกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ร่างพระราชบัญญัติ ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการหรืออนุกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมมีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด กรรมการหรืออนุกรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียเป็นการส่วนตัวในเรื่องใด กรรมการหรืออนุกรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนในเรื่องนั้น

มาตรา ๔๗ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการคณะอนุกรรมการจังหวัด หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือพยานหลักฐาน

(๒) ตรวจสอบบุคคลที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ โดยผู้นั้นยินยอม แต่ถ้าผู้นั้นเป็นหญิงจะต้องให้หญิงอื่นเป็นผู้ตรวจ

(๓) ตรวจสอบยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่ามีพยานหลักฐานหรือบุคคลที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้อยู่ในยานพาหนะนั้น

(๔) เข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ที่เกิดเหตุเพื่อสอบถามผู้ประกอบการทางเพศ ผู้ให้บริการทางเพศหรือบุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่นั้นเกี่ยวกับการกระทำที่ได้รับความเสียหายจากแพथและขอรับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือเจ้าหน้าที่อื่น ในกรณีที่ผู้ให้บริการทางเพศประสงค์จะดำเนินคดี ให้จัดให้ผู้นั้นร้องทุกข์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ถ้าผู้นั้นไม่อยู่ในวิสัยหรือมีโอกาสที่จะร้องทุกข์ได้ด้วยตนเองให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ร้องทุกข์แทนได้

(๕) กระทำการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการตาม (๔) ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ กรรมการ อนุกรรมการจังหวัด และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องแสดงบัตรประจำตัวของตนต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วยบัตรประจำตัวของกรรมการ อนุกรรมการจังหวัด และพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ อนุกรรมการจังหวัด และพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ร่างพระราชบัญญัติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

หมวด ๔

ศูนย์คุ้มครองการให้บริการทางเพศ

มาตรา ๕๐ ให้จัดตั้งศูนย์คุ้มครองการให้บริการทางเพศ เพื่อประโยชน์ในการให้ความช่วยเหลือผู้ให้บริการทางเพศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ฝึกอบรมและออกวุฒิบัตรให้แก่ผู้ผ่านการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับสิทธิและสวัสดิการที่ผู้ให้บริการทางเพศพึงได้รับฝึกอาชีพ การดูแลสุขภาพกายและสุขภาพจิตของผู้ให้บริการทางเพศ การสร้างความรู้ความเข้าใจและความตระหนักเกี่ยวกับความจำเป็นในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการใช้อุปกรณ์ป้องกันโรคดังกล่าวให้แก่ผู้ให้บริการทางเพศ

(๒) ส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพ และการมีงานทำ ตลอดจนให้ความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อให้ผู้ให้บริการทางเพศพึ่งพาตนเองในการดำรงชีวิตได้ และการเตรียมความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงอาชีพหรือทางเลือกอื่น การคุ้มครองป้องกันมิให้บุคคลเข้าสู่การให้บริการทางเพศก่อนวัยอันควร

(๓) รับเรื่องร้องเรียน ตรวจสอบและรวบรวมข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับการขอความเป็นธรรมของผู้ให้บริการทางเพศ รวมทั้งติดตามและประเมินผลในการคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศ

(๔) จัดสวัสดิการสังคมให้ความช่วยเหลือผู้ให้บริการทางเพศเพื่อให้ได้รับความคุ้มครองตามที่ผู้ให้บริการทางเพศร้องขอโดยประสานงานกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือและคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศ

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

ให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด และหน่วยงานในสังกัดกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว มีหน้าที่และอำนาจตามที่กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวมอบหมาย ตามวรรคหนึ่งได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการดำเนินการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ให้บริการทางเพศ ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

มาตรา ๕๑ ในกรณีได้รับแจ้งหรือตรวจพบว่ามีผู้ให้บริการทางเพศที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี หรือได้รับคำขอจากผู้ที่จะประสงค์จะเลิกให้บริการทางเพศหรือจะประกอบอาชีพอื่น รวมถึงมีเหตุอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือนักสังคมสงเคราะห์ตรวจสอบข้อเท็จจริงและพิจารณาช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำปรึกษา แนะนำ การอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย และช่วยเหลือให้สามารถเข้าถึงสิทธิได้รับการจัดสวัสดิการสังคมและการรักษาพยาบาล อย่างเสมอภาค และไม่ถูกเลือกปฏิบัติ และได้รับสิทธิอื่นใดที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน และเพียงพอ

(๒) จัดให้มีการฝึกอาชีพ หรือการเข้าถึงการศึกษา ตามความสนใจและความถนัดแก่บุคคล ที่ประสงค์จะเข้ารับฝึกอาชีพ การศึกษา และจัดหางาน หรือให้ทุนประกอบอาชีพตามความเหมาะสม

(๓) ส่งเสริมสนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ทำหน้าที่ ประสานงาน เฝ้าระวัง และให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลและครอบครัวดังกล่าว

ร่างพระราชบัญญัติ

ปรับปรุงสถานผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

(๔) ประสานความร่วมมือกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้มีมาตรการในการป้องกันแก้ไข ปัญหาการให้บริการทางเพศ

(๕) ดำเนินการในเรื่องอื่นใดตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาการให้บริการทางเพศ

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ผู้ให้บริการทางเพศมีสิทธิตัดสินใจด้วยตนเอง และมีสิทธิ ได้รับข้อมูล ข่าวสารที่ถูกต้อง ได้รับการรักษาความลับ และความเป็นส่วนตัว

ในกรณีตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า ผู้ให้บริการทางเพศเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ให้ดำเนินการ ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง กรมอาจดำเนินการเอง หรือจะแต่งตั้งให้องค์กรตามมาตรา ๕๗ มีหน้าที่และอำนาจดำเนินการแทนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ในระเบียบ

มาตรา ๕๒ มูลนิธิ สมาคม องค์กรสาธารณะประโยชน์ หรือองค์กรเอกชนอื่นใดที่ประสงค์ จะจัดบริการเพื่อคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนต่ออธิบดีได้

องค์กรที่ได้รับจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณและวิชาการหรือ ด้านอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนดในระเบียบ

การยื่นคำขอจดทะเบียน การรับจดทะเบียน และการเพิกถอนการจดทะเบียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๓ ผู้ใดให้บริการทางเพศบุคคลอายุตั้งแต่สิบห้าปีแต่ยังไม่ถึงสิบแปดปี แม้ว่าบุคคลนั้น จะยินยอมก็ตามต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำแก่เด็กอายุไม่ถึงสิบห้าปีต้องระวาง โทษจำคุก ตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท

มาตรา ๕๔ ผู้ใดเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปซึ่งบุคคลอายุตั้งแต่สิบห้าปีแต่ยังไม่ถึงสิบแปดปี เพื่อให้บุคคลนั้นให้บริการทางเพศแม้ว่าบุคคลนั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกปี ถึงยี่สิบปี และ ปรับตั้งแต่หกแสนบาทถึงหนึ่งล้านห้าแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำแก่บุคคลอายุไม่ถึงสิบห้าปี ผู้กระทำความผิด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่แปดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดแสนบาทถึงสองล้านบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง เป็นการกระทำโดยใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการใด ๆ ผู้กระทำความผิด ต้องระวางโทษ หนักกว่าที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง หนึ่งในสาม แล้วแต่กรณี

ร่างพระราชบัญญัติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เรียกประชุม

ผู้ใดจัดทำให้มีการให้บริการทางเพศ รับตัวบุคคลซึ่งตนรู้ว่ามีผู้จัดหา ล่อไป หรือชักพาไปตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๕ ผู้ใดเป็นบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของบุคคลซึ่งมีอายุไม่ถึงสิบแปดปี รู้ว่ามีการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือต่อผู้อยู่ในความปกครองของตน และมีส่วนร่วมรู้เห็นเป็นใจให้มีการกระทำความผิดนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ แปดหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท

มาตรา ๕๖ ผู้ใดประกอบกิจการทางเพศโดยไม่มีใบอนุญาต มิได้ต่ออายุใบอนุญาตให้ประกอบกิจการทางเพศภายในเวลาหกเดือนนับจากวันที่ใบอนุญาตหมดอายุ หรือระหว่างถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสองปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะกรรมการจังหวัด หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๔๗ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๘ ผู้ใดถูกเพิกถอนใบอนุญาตให้ประกอบกิจการทางเพศด้วยเหตุตามมาตรา ๓๔ (๑) ให้ระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๙ ผู้ใดหน่วงเหนี่ยว กักขัง กระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกาย หรือทำร้ายร่างกาย ทรมาณ หรือขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ ว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายผู้อื่นเพื่อข่มขืนใจให้ผู้นั้นให้บริการทางเพศ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองล้านบาทถึงสี่ล้านบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามมาตราหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

(๑) ได้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

(๒) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

ผู้ใดสนับสนุนในการกระทำความผิดตามมาตราหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๕๓ เป็นนิติบุคคล ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท

มาตรา ๖๑ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๕๔ เป็นนิติบุคคล ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๖๒ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๔ เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบ

ร่างพระราชบัญญัติ

การแทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

ในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการ และละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๖๓ ผู้ประกอบกิจการทางเพศผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ ต้องระวาง โทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๖๔ ผู้ประกอบกิจการทางเพศผู้ใดไม่แจ้งให้ผู้มีอำนาจอนุญาตทราบถึงการย้าย แก้ไขเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง ซ่อมแซม หรือต่อเติมสถานประกอบการกิจการทางเพศหลังจากได้รับใบอนุญาตตาม มาตรา ๒๗ วรรคสอง หรือไม่แจ้งเป็นหนังสือต่อผู้มีอำนาจอนุญาตเพื่อเลิกประกอบกิจการตามมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๕ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีอัตราโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือมีโทษปรับ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกฟ้อง และเมื่อ ผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีอาญาเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

คณะกรรมการเปรียบเทียบตามวรรคแรก ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายจำนวนสามคน โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี เมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

การประชุมและการพิจารณาการเปรียบเทียบคดี ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ประกาศกำหนด

หมวด ๖

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๖ บรรดาคดีที่มีประเด็นเกี่ยวเนื่องกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลใดในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลซึ่งคดีนั้นค้างพิจารณาอยู่ คงมีอำนาจพิจารณาพิพากษาต่อไป และให้นำกฎหมายซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเฉพาะในทางที่เป็นคุณมาใช้บังคับจนกว่าคดีนั้นจะถึงที่สุด

มาตรา ๖๗ ให้บรรดาคำขอและคำอุทธรณ์ที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ถือว่าเป็นคำขอหรือคำอุทธรณ์ ที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๘ ให้มติคณะรัฐมนตรี คำสั่ง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ กฎกระทรวง หรือ มาตรการทางกฎหมายอื่นตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งตามพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติ

การโอนสถานผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

มาตรา ๖๙ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ข้าราชการพลเรือน พนักงานราชการ พนักงาน ลูกจ้าง ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ที่ได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ ไปเป็นของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

มาตรา ๗๐ ถ้าการออกคำสั่ง คำวินิจฉัย ระเบียบ ประกาศ กฎกระทรวง หรือมาตรการทางกฎหมายอื่น อันเกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ อยู่ภายใต้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ มากกว่าหนึ่งแห่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ร่างมาตรการทางกฎหมายนั้น หรือผู้บังคับบัญชาของพนักงานเจ้าหน้าที่นั้นแจ้งต่อคณะกรรมการ พร้อมกับส่งสำเนามาตรการทางกฎหมายดังกล่าว ทั้งในขณะร่างหรือภายหลังจากได้ร่างมาตรการทางกฎหมายนั้นแล้วก็ได้

ถ้าปรากฏว่ามีความขัดแย้งหรือความไม่สอดคล้องกันระหว่างกฎหมาย หรือแนวปฏิบัติอันปรากฏในมาตรการทางกฎหมายในวรรคหนึ่งซึ่งได้จัดทำขึ้นภายใต้พระราชบัญญัตินี้และหรือ พระราชบัญญัติอื่น ทั้งกรณีที่มีผู้ร้องขอหรือไม่มีผู้ร้องขอ ให้คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัยว่ากฎหมายหรือแนวปฏิบัติใดมีสภาพบังคับเหนือกว่า หรืออาจออกประกาศหรือระเบียบในเรื่องนั้นขึ้นใหม่ โดยให้คำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยชน แนวนโยบายแห่งรัฐ บริบทของสังคม และความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลประกอบกัน

.....

.....

ร่างพระราชบัญญัติ
ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศ
พ.ศ.

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องจากพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลานาน ทำให้สาระสำคัญของบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เนื่องจากการกำหนดความผิดทางอาญาแก่ผู้ค้าประเวณีที่กระทำโดยสมัครใจ ทำให้ผู้นั้นตกเป็นเหยื่อจากผู้แสวงหาประโยชน์ในความผิดทางอาญาดังกล่าว ซึ่งมีอาจเรียกร้องสิทธิของตนจากการถูกล่วงละเมิดหรือถูกเอาเปรียบและการถูกเลือกปฏิบัติเพราะผู้ให้บริการทางเพศมิได้เป็นอาชีพหรืองาน อีกทั้งยังมีการอาศัยช่องว่างของกฎหมายเพื่อขูดรีดและเอารัดเอาเปรียบผู้ให้บริการทางเพศ ซึ่งในกฎหมายฉบับเดิมไม่สามารถแก้ไขปัญหาลงโทษและยังส่งผลให้ปัญหานั้นบานปลาย รวมทั้งมีข้อเรียกร้องว่าการค้าประเวณีหรืองานบริการทางเพศถือว่าเป็นสิทธิ เสรีภาพในชีวิตและร่างกายของตนเองที่จะเลือกทำงานหารายได้เลี้ยงดูตนเองและครอบครัว จากสภาพการณ์ที่เป็นอยู่นี้สมควรที่จะยกเลิกความผิดทางอาญากับผู้ค้าประเวณีหรือผู้ให้บริการทางเพศ โดยคำนึงถึงสิทธิ เสรีภาพ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และไม่ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม เพื่อให้ผู้ให้บริการทางเพศเข้าถึงสิทธิ สวัสดิการสังคม เช่นเดียวกับแรงงานประเภทอื่น โดยยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ และตรากฎหมายคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศขึ้นใหม่ โดยกำหนดอายุผู้ให้บริการทางเพศที่สมัครใจมาทำงาน กำหนดมาตรการการออกใบอนุญาตจดทะเบียนและการกำกับดูแลสถานประกอบกิจการทางเพศ ทั้งนี้เพื่อคุ้มครองการทำงานบริการทางเพศให้ได้มาตรฐานและมีความปลอดภัยทั้งต่อผู้ให้บริการทางเพศ ผู้ใช้บริการทางเพศและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับการประกันสิทธิ รวมถึงการจัดตั้งศูนย์คุ้มครองการให้บริการทางเพศเพื่อฝึกอบรมและให้การช่วยเหลือผู้ให้บริการทางเพศที่ถูกเอารัดเอาเปรียบและให้ได้รับสิทธิสวัสดิการตามที่กฎหมายกำหนด อีกทั้งยังมุ่งปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศของประเทศไทย ตามอนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ พ.ศ. ๒๕๒๒ กติการะหว่างประเทศ ว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๐๙ และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก พ.ศ. ๒๕๓๒ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศ พ.ศ. มีบทบัญญัติจำนวน ๗๐ มาตรา โดยแบ่งเป็น ๖ หมวด สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๒.๑ หมวด ๑ ผู้ให้บริการทางเพศและผู้ใช้บริการทางเพศ (ร่างมาตรา ๖ ถึงร่างมาตรา ๒๓) ผู้ให้บริการทางเพศที่สมัครใจทำงานต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปี ถูกรับรองสิทธิได้รับคุ้มครอง ครอบคลุมทั้งในช่วงทำงานและออกจากรานสิทธิของผู้ให้บริการทางเพศ ต้องได้รับค่าตอบแทนในอัตราที่เหมาะสม สิทธิที่จะปฏิเสธการให้บริการทางเพศ สิทธิบอกเลิกสัญญาให้บริการทางเพศ ได้รับสวัสดิการด้านสุขภาพเป็นผู้ประกันตนและได้รับ

ร่างพระราชบัญญัติ

รานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

สิทธิรักษาความลับ สิทธิในการร้องเรียนและขอรับความช่วยเหลือจากศูนย์คุ้มครอง สิทธิแนะนำตัวในการทำงาน ตามเงื่อนไขที่กำหนดหากมีคดีที่เกิดขึ้นจากข้อพิพาทระหว่างการทำงานให้อยู่ในเขตอำนาจของศาลแรงงาน

ผู้ให้บริการทางเพศมีสิทธิที่จะปฏิเสธการใช้บริการทางเพศได้ ในกรณีพฤติการณ์อันเป็นความผิดของผู้ให้บริการทางเพศหรือผู้ประกอบการทางเพศจะต้องคืนเงินค่าตอบแทนหรือประโยชน์ อันใดให้แก่ผู้ให้บริการทางเพศ ทั้งนี้ตามสัดส่วนของการให้บริการทางเพศที่ดำเนินการไปแล้ว

๒.๒ หมวด ๒ ผู้ประกอบการกิจการทางเพศ (ร่างมาตรา ๒๔ ถึงร่างมาตรา ๓๖) ผู้ใดตั้งสถานประกอบการกิจการทางเพศ เป็นผู้ประกอบการกิจการทางเพศ ต้องมีใบอนุญาตและดำเนินการตามเงื่อนไขของใบอนุญาตกำหนดเท่านั้น ใบอนุญาตประกอบการกิจการทางเพศมีอายุ ๓ ปีสถานประกอบการกิจการทางเพศ ต้องไม่อยู่ใกล้ชิดวัดหรือศาสนสถาน โรงเรียน โรงพยาบาลหรือหอพักต้องไม่สร้างเดือดร้อนรำคาญ มีมาตรฐานความปลอดภัยในสถานบริการ ผู้ประกอบการกิจการทางเพศมีหน้าที่จัดหาสวัสดิการด้านสุขภาพอนามัยให้แก่ผู้ให้บริการทางเพศ ผู้ใดหรือกลุ่มบุคคลที่เป็นธุระ จัดหา ยังคงมีความผิดอยู่ เว้นแต่ไปจดทะเบียนตั้งเป็นสถานประกอบการให้ถูกต้อง

๒.๓ หมวด ๓ คณะกรรมการคุ้มครองการให้บริการทางเพศและคณะกรรมการคุ้มครองการให้บริการทางเพศจังหวัด (ร่างมาตรา ๓๗ ถึง ร่างมาตรา ๔๙) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธานกรรมการ สวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม อธิบดีกรมควบคุมโรค อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ประกอบการกิจการทางเพศไม่เกินสามคน ผู้แทนกลุ่มของผู้ให้บริการทางเพศไม่เกินสามคน และผู้ทรงคุณวุฒิ หน้าที่และอำนาจ กำหนดนโยบาย แผนงาน ระเบียบการคุ้มครองการให้บริการทางเพศ การกำกับดูแลการประกอบการกิจการทางเพศ และการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามพระราชบัญญัตินี้

๒.๔ หมวด ๔ ศูนย์คุ้มครองการให้บริการทางเพศ (ร่างมาตรา ๕๐ ถึงร่างมาตรา ๕๒) ศูนย์คุ้มครองมีหน้าที่รับเรื่องร้องเรียน จัดสวัสดิการสังคมให้ความช่วยเหลือผู้ให้บริการทางเพศเพื่อให้ได้รับความคุ้มครอง ให้คำปรึกษา แนะนำ อำนวยความสะดวก ความปลอดภัยและช่วยเหลือให้สามารถ เข้าถึงสิทธิได้รับการจัดสวัสดิการสังคมและการรักษาพยาบาล ผูกอบรมทักษะ และแก้ปัญหาการให้บริการทางเพศมูลนิธิ สมาคมองค์กรสาธารณะประโยชน์หรือองค์กรเอกชนอื่นใดที่ประสงค์จะจัดบริการเพื่อคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอจัดแจ้งต่ออธิบดีได้

๒.๕ หมวด ๕ บทกำหนดโทษ (ร่างมาตรา ๕๓ ถึงร่างมาตรา ๖๕) กำหนดโทษกับผู้ให้บริการทางเพศบุคคลที่อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี และบุคคลที่อายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ทั้งโดยสมัครใจหรือไม่ก็ตาม รวมไปถึงผู้ที่ป็นธุระจัดหา ล่อไป บุคคลที่อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี และบุคคลที่อายุต่ำกว่า ๑๕ ปีมีกำหนดโทษผู้เป็นธุระจัดหาและผู้ประกอบการกิจการทางเพศที่ไม่มีใบอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขตามใบอนุญาต เช่น ไม่ต่อใบอนุญาตแจ้งย้าย แจ้งเปลี่ยนสถานบริการ ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศ

๒.๖ หมวด ๖ บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๖๖ ถึงร่างมาตรา ๗๐) คดีที่มีประเด็นเกี่ยวเนื่องกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลใดในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลซึ่งคดีนั้นค้างพิจารณาอยู่ คงมีอำนาจพิจารณาพิพากษาต่อไป และให้นำกฎหมายซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเฉพาะในทางที่เป็นคุณมาใช้บังคับจนกว่าคดีนั้นจะถึงที่สุด